

Nieuwsbrief PFR Updates

Nummer 17, 2024

Redactie: W.M. Schrama, L. Hu, M. Jonker, M. van der Leeden en J. Tigchelaar.

INHOUDSOPGAVE

Hof

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2024:5723](#) 10-09-2024

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2024:5717](#) 10-09-2024

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2024:2486](#) 01-08-2024

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2024:842](#) 15-05-2024

Rechtbank

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2024:5746](#) 12-09-2024

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2024:8814](#) 10-09-2024

[Rechtbank Zeeland-West-Brabant, ECLI:NL:RBZWB:2024:6234](#) 06-09-2024

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2024:9094](#) 05-09-2024

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2024:8462](#) 16-08-2024

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2024:9270](#) 17-05-2024

[Rechtbank Oost-Brabant, ECLI:NL:RBOBR:2023:6566](#) 27-10-2023

RECHTSPRAAK

Verzoek tot eenouderadoptie en gezamenlijk gezag van de moeder en adoptievader.

Feiten en omstandigheden

De moeder is bevallen van minderjarige en heeft van rechtswege het eenhoofdig gezag. De vader heeft minderjarige erkend. De moeder en minderjarige wonen sinds 2011 bij verzoeker.

Verzoek

Verzoeker verzoekt adoptie van minderjarige en verzoeker en de moeder verzoeken gezamenlijk om te worden belast met het gezamenlijk gezag over minderjarige.

Beoordeling en motivering

Adoptie

De rechtbank wijst het verzoek tot adoptie toe omdat aan alle eisen voor adoptie is voldaan. Verzoeker heeft ten minste drie aaneengesloten jaren onmiddellijk voorafgaand aan de indiening van het verzoek met de moeder heeft samengeleefd (artikel 1:227 lid 2 BW). Minderjarige heeft niets meer van haar biologische vader te verwachten (artikel 1:227 lid 3 BW). Zij heeft namelijk al geen contact meer met haar vader sinds ze vier jaar oud is. Ook is de adoptie in het kennelijk belang van de minderjarige. Minderjarige is van kleins af aan door verzoeker, samen met de moeder, verzorgd en opgevoed. Zij beschouwt verzoeker als haar vader en ze heeft zelf initiatief genomen voor de adoptie. Verzoeker en minderjarige willen met de verzochte adoptie de juridische situatie in overeenstemming brengen met de feitelijke situatie.

Gezag

Uit de adoptie volgt niet van rechtswege het gezag. Dit is wel zo in het geval van eenouderadoptie, waarbij de adoptieouder is gehuwd met de gezagsdragende ouder (artikel 1:251 BW) of een geregistreerd partnerschap is aangegaan met de gezagsdragende ouder (artikel 1:253aa BW). Voor de onderhavige situatie, waarbij sprake is van eenouderadoptie

door een niet-gehuwde (of geregistreerde) partner van de gezagsdragende ouder, is door de wetgever geen gezagsvoorziening getroffen.

Op grond van artikel 1:253c lid 1 BW kan de tot het gezag bevoegde ouder van het kind, die nimmer het gezag gezamenlijk met de moeder uit wie het kind is geboren heeft uitgeoefend, de rechtbank verzoeken de ouders met het gezamenlijk gezag over het kind te belasten. Nu de toegewezen adoptie op grond van artikel 1:230 lid 1 BW haar gevolgen pas heeft vanaf de dag waarop de uitspraak in kracht van gewijsde is gegaan, zou verzoeker eerst vanaf dat moment kunnen worden aangemerkt als de tot het gezag bevoegde ouder.

De rechtbank zal verzoeker en de moeder evenwel met het gezamenlijk gezag belasten op grond van artikel 1:253t lid 1 BW. Volgens dit artikel kan de rechtbank, indien het gezag over een kind bij één ouder berust, op gezamenlijk verzoek van de met het gezag belaste ouder en een ander dan de ouder die in een nauwe persoonlijke betrekking tot het kind staat, hen gezamenlijk met het gezag over het kind belasten. Aan alle voorwaarden van artikel 1:253t BW is voldaan.

Beslissing

De rechtbank spreekt de adoptie van de minderjarige uit en oordeelt dat verzoeker en de moeder het gezag over de minderjarige gezamenlijk uitoefenen.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 05-09-2024

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2024:9094

Zaaknummer: C/10/657823 / FA RK 23-3575

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Verzoek tot onder bewindstelling wordt afgewezen.

Feiten en omstandigheden

Verzoekster is geboren in 1965. In eerste aanleg heeft een stichting verzocht om bewind in te stellen over de goederen van verzoekster omdat zij als gevolg van haar lichamelijke en geestelijke toestand niet in staat is ten volle haar vermogensrechtelijke belangen behoorlijk waar te nemen. De kantonrechter heeft dit verzoek toegewezen.

Grieven

Verzoekster komt met één grief in hoger beroep en verzoekt het instellen van een bewind alsnog af te wijzen. Zij voert aan dat ze niet gehoord is waardoor het bewind alleen om die reden al niet had kunnen worden uitgesproken en dat bewind niet nodig is.

De stichting heeft aan haar verzoek in eerste aanleg ten grondslag gelegd dat verzoekster niet in staat zou zijn haar vermogensrechtelijke belangen behoorlijk waar te nemen als gevolg van haar lichamelijke of geestelijke toestand. De achtergrond van dit verzoek is dat de woonvorm van verzoekster een vorm van financieel beheer verwacht en het traject bij Stadsgeldbeheer is gestopt, volgens de stichting als gevolg van oplopende schulden.

Beoordeling en motivering

Procedure in eerste aanleg

Na ontvangst van het verzoek tot bewind heeft een gerechtsjurist met verzoekster gesproken. Het hof laat in het midden of deze handelwijze in strijd is met artikel 800 lid 1 Rv. Het hof is immers van oordeel dat het verzuim van de kantonrechter om verzoekster te horen dan wel behoorlijk op te roepen voor een mondelinge behandeling door de rechter in hoger beroep is hersteld, doordat verzoekster niet alleen een verzoek in hoger beroep heeft ingediend met haar bezwaren tegen de bestreden beschikking, maar ook is opgeroepen voor de mondelinge behandeling en in de gelegenheid is gesteld om haar mening en standpunten naar voren te brengen. Verzoekster heeft van deze mogelijkheid gebruik gemaakt. Daarmee is voldaan aan het beginsel van hoor en wederhoor.

Inhoudelijke beoordeling

Er is geen noodzaak tot het instellen van een bewind. Verzoekster kreeg langere tijd op vrijwillige basis hulp bij het beheer van haar vermogen. In 2023 is Stadsgeldbeheer hiermee gestopt omdat verzoekster geen schulden meer had. Hierna zijn geen schulden ontstaan en is niet van verkwisting gebleken. Daarnaast is het saldo van verzoekster momenteel stabiel en positief. Er zijn voldoende financiële waarborgen ingebouwd om ervoor te zorgen dat verzoekster haar vaste lasten voldoet, doordat de huur en premie ziektekostenverzekering worden betaald voordat verzoekster het restant van haar uitkering ontvangt. Daarbij hoeft verzoekster niet onder bewind gesteld te worden om in de woning te blijven wonen.

Beslissing

Het hof vernietigt de beschikking van de kantonrechter en wijst het verzoek tot het instellen van bewind af.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 10-09-2024

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2024:5717

Zaaknummer: 200.337.629

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Beëindiging gezamenlijk ouderlijk gezag omdat de minimaal noodzakelijke basis voor de uitoefening daarvan ontbreekt. Wijziging gezag in belang minderjarige noodzakelijk.

Feiten en omstandigheden

Partijen hebben een affectieve relatie gehad. Zij zijn de ouders van de minderjarige, die in 2018 is geboren. De man speelt al jaren geen rol in het leven van de minderjarige en geeft geen feitelijke invulling aan de uitoefening van het gezamenlijk gezag over de minderjarige. De man verweert zich niet tegen het verzoek van de vrouw om haar eenhoofdig gezag over de minderjarige toe te kennen.

Beoordeling en motivering

De rechtbank geeft aan dat het gezamenlijk gezag kan worden beëindigd, als zich een van de situaties voordoet, zoals genoemd in artikel 1:253n BW. Als dit het geval is, dan moet er een reden zijn zoals genoemd in artikel 1:251a BW. Doet dit zich voor dan bepaalt de rechtbank aan wie van de ouders voortaan het gezag over de minderjarige toekomt.

De rechtbank geeft aan dat in artikel 1:247 lid 1 BW omschreven is dat het ouderlijk gezag de plicht en het recht van de ouder omvat zijn minderjarig kind te verzorgen en op te voeden. In de overige leden van dit artikel wordt nader omschreven welke bevoegdheden en taken een ouder met gezag heeft. Om hieraan daadwerkelijk invulling te kunnen geven, dient naar het oordeel van de rechtbank een ouder met gezag in beginsel in enige mate betrokken te zijn in het leven van het kind, bekend te zijn met zijn ontwikkeling en te weten wat er in hem omgaat en in zijn leven speelt.

De rechtbank meent dat in dit geval de minimaal noodzakelijke basis voor de uitoefening van het gezamenlijk gezag ontbreekt. De man speelt al jaren geen rol in het leven van de minderjarige en geeft geen feitelijke invulling aan de uitoefening van het gezamenlijk gezag. Er zijn geen aanwijzingen dat hierin binnen afzienbare termijn verandering zal komen. De rechtbank is met de raad van oordeel dat wijziging van het gezag in het belang van de minderjarige noodzakelijk is.

Conclusie

De rechtbank beëindigt het gezamenlijk gezag en bepaalt dat het gezag over de minderjarige voortaan aan de vrouw toekomt.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 17-05-2024

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2024:9270

Zaaknummer: C/10/670665 / FA RK 23-9157

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Hoogtechnologisch draagmoederschap met een bekende eiceldonor en een genetisch verwante wensmoeder. Ontkenning vaderschap, gerechtelijke vaststelling vaderschap, gezag, voogdij en adoptie. Verzoek tot adoptie wordt toegewezen vanwege artikel 8 EVRM, ook al is (net) niet voldaan aan de vereiste verzorgingstermijn.

Feiten en omstandigheden

De wensouders hebben sinds 2019 een relatie met elkaar en staan sinds 4 januari 2020 op hetzelfde adres ingeschreven. De draagouders zijn met elkaar gehuwd. De wensouders en de draagouders zijn vrienden van elkaar. Zij hebben een hoogtechnologisch draagmoederschapstraject doorlopen bij een fertiliteitskliniek. Uit de eicel van de zus van de wensmoeder, en het semen van de wensvader is daar een embryo ontstaan, dat bij de draagmoeder is geplaatst. Het kind dat hieruit is ontstaan, is in 2023 geboren en verblijft sindsdien bij de wensouders.

De bijzondere curator van het kind verzoekt om ontkenning van het vaderschap van de echtgenoot van de draagmoeder, de draagvader, en om vaststelling van het vaderschap van de wensvader. De moeder dient een adoptieverzoek (voorafgaand aan de geboorte van het kind) in. De wensouders stellen dat aan alle vereisten voor adoptie is voldaan. Tevens dienen de wensouders verzoeken in ten aanzien van het gezag, de voogdij en de geslachtsnaam. De draagouders stemmen – voor zover relevant – in met de verzoeken.

Beoordeling en motivering

Ten aanzien van de vaststelling van het vaderschap van de wensvader overweegt de rechter dat de wensvader weliswaar de biologische vader van het kind is, maar niet als de verwekker van het kind kan worden aangemerkt in de zin van artikel 1:207 lid 1 BW. Daarom kan de bijzondere curator in beginsel niet op die grond worden ontvangen in haar verzoek.

De rechtbank sluit in dit geval echter aan bij de rechtspraak van het EHRM betreffende artikel 1:204 lid 3 BW in samenhang met artikel 8 EVRM. Hierin wordt – anders dan in de

Nederlandse wetgeving – geen onderscheid gemaakt tussen de verwekker en de donor. Voldoende is dat er bloedverwantschap is in combinatie met gezinsleven. Aangezien de minderjarige vrijwel direct na haar geboorte door de wensouders wordt verzorgd en opgevoed, is er sprake van family life. De rechtbank stelt daarom de wensvader gelijk met de verwekker. Omdat er verder geen sprake is van een beletsel genoemd in lid 2 wijst de rechtbank het verzoek van de bijzondere curator tot gerechtelijke vaststelling van het vaderschap toe.

Ten aanzien van het adoptieverzoek van de wensmoeder, stelt de rechtbank vast dat aan alle vereisten voor adoptie is voldaan, met uitzondering van de verzorgingstermijn van ten minste een jaar zoals genoemd in artikel 1:228 lid 1 onder f BW. De rechtbank overweegt dat deze verzorgingstermijn met name bedoeld is om in het belang van een te adopteren minderjarige de bestendigheid van de verzorging en opvoeding van die minderjarige door de adoptiefouder te toetsen. In dit geval dient het afwachten van de vereiste termijn geen redelijk doel. De wensouders hebben besloten hun kinderwens via hoogtechnologisch draagmoederschap te realiseren, waarbij gebruikt is gemaakt van een eikel van de zus van de wensmoeder en het semen van de wensvader en een daaraan gekoppeld ivf-traject. De minderjarige is biologisch gezien verwant aan de wensouders en zij hebben samen voor haar vanaf de geboorte gezorgd. Afwijzing van het adoptieverzoek, omdat niet is voldaan aan de vereiste verzorgingstermijn, zou in dit geval in strijd zijn met artikel 8 EVRM.

Conclusie

De rechtbank neemt een aantal beslissingen (deels onder opschortende voorwaarden) ten aanzien van (onder meer) de ontkenning van het vaderschap van de echtgenoot van de draagmoeder, de vaststelling van het vaderschap van de wensvader, de vaststelling van het eenhoofdig gezag van de wensvader, de beëindiging van het gezag van de draagouders en de vaststelling van de voogdij van de wensouders (per heden en uitvoerbaar bij voorraad), de adoptie door de wensmoeder van het kind met terugwerkende kracht tot diens geboorte, het gezamenlijk gezag van de wensouders als de adoptie in kracht van gewijsde is gegaan en de geslachtsnaam.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 12-09-2024

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2024:5746

Zaaknummer: C/13/735945 / FA RK 23-4297

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Bekrachtiging omgangsregeling middels BOR 2. Statusvoorlichting belangrijk.

Feiten

Uit de relatie van partijen is minderjarige geboren. Minderjarige is door vader erkend en staat onder gezag van moeder.

Omvang geschil

Bij bestreden beschikking van 5 januari 2024 is bepaald dat er een voorlopige en tijdelijke omgang komt tussen minderjarige en vader middels BOR 2.

Beoordeling

Moeder stelt hoger beroep in. Ze heeft geen vertrouwen in vader. BOR 2 is niet gestart. Er zijn contra-indicaties voor omgang. Vader is ongeschikt voor omgang. Contact zal nadelig zijn voor de geestelijke ontwikkeling van minderjarige. Contact is in strijd met zijn belangen want het is belastend voor moeder die PTSS heeft door de relatie met vader. Vader zal niet drugsvrij zijn. De Raad voor de Kinderbescherming (de raad) voorziet geen structurele omgang tussen vader en minderjarige indien drugsgebruik vader niet onder controle blijft. Vader is onvoldoende beschikbaar en betrouwbaar en is niet stabiel. De raad schrijft dat vader gemotiveerd is voor hulpverlening maar toont niet verslaving onder controle te hebben en is behandeltraject niet gestart. Introductie vader zal belangen minderjarige schaden. Thuisbegeleiding en raad maken zich zorgen over spanningen bij moeder. Moeder kan met hulp een goede ouder zijn, zolang vader uit beeld is.

Vader stelt dat de rechtbank terecht oordeelt dat begeleide omgang in het belang van minderjarige is. Moeder heeft nooit begrip getoond voor omgangswens en werkt tegen. Ze weigert deelname aan BOR 2. Ondanks adviezen van de raad start zij niet met statusvoorlichting. BOR 2 behelst begeleid omgang en vormt geen risico voor minderjarige.

De raad heeft zorgen om minderjarige. Statusvoorlichting zal nooit gebeuren als het aan moeder ligt. Moeder ontnemt minderjarige dat hij vader kent. Weliswaar heeft zij geen

vertrouwen in vader maar schadelijker voor het kind is om niets te doen en te wachten totdat hij zelf vragen stelt. Hiermee schuif je identiteitsprobleem vooruit en dat brengt negatieve gevoelens over vader mee. Omdat BOR 2 niet van de grond is gekomen, en evenmin statusvoorlichting, overweegt de raad een beschermingsonderzoek te starten.

Overwegingen hof

Ingevolge artikel 1:377a BW stelt de rechter op verzoek van ouder(s) omgangsrecht vast dan wel onttrekt deze.

Moeder heeft niet meegewerkt aan BOR 2 wegens vertrouwensgebrek in vader. Weerstand en zorg van moeder zien op gevolgen omgang als vader niet betrouwbaar beschikbaar blijkt voor minderjarige. De mogelijke teleurstelling van minderjarige zal weerslag op hem hebben. Om deze reden is er geen statusvoorlichting. Moeder introduceert vader aan minderjarige wanneer hij hulpverleningstraject heeft afgerond.

Het hof begrijpt de zorgen van moeder over de betrouwbaarheid van vader die langdurig verslaafd is. Hij verscheen niet tijdens de mondelinge behandeling. Er is onduidelijkheid over zijn middelengebruik, werk of hulpverlening. Minderjarige is 5 jaar, kent vader niet en heeft belang bij het leren kennen van vader. De raad adviseert statusvoorlichting begeleid te starten ten behoeve van identiteitsontwikkeling van minderjarige. Moeder heeft geen rapport over haar PTSS-klachten overgelegd. Er zijn geen andere stukken die de conclusie rechtvaardigen dat omgang met vader niet in het belang van minderjarige is vanwege weerslag hiervan op moeder. BOR 2 betreft voorlopige begeleide omgang en veiligheid minderjarige is gewaarborgd. De beslissing over eventuele definitieve omgangsregeling ligt bij de rechtbank.

Het niet opstarten van het traject is niet teruggekoppeld aan de rechtbank en de raad heeft nog niet gerapporteerd. Het hof verwacht dat ouders alsnog invulling geven aan BOR 2 zodat mogelijk een beschermingsonderzoek van de raad uitblijft.

Beslissing

Het hof bekrachtigt bestreden beschikking.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 01-08-2024

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2024:2486

Zaaknummer: 200.339.706_01

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Verzoek grootouders omgangsregeling afgewezen. Eerst moet duidelijkheid komen over omgang minderjarige en vader.

Geding in eerste aanleg

Het hof verwijst naar de bestreden beschikking van 30 januari 2024.

Feiten

Ouders hebben gezamenlijk gezag over minderjarige die bij moeder verblijft. Grootouders zijn ouders van vader. Grootouders en minderjarige hebben sinds 2023 geen contact. Bij beschikking van 28 mei 2024, hersteld bij beschikking van 20 juni 2024, is een zorgregeling vastgesteld tussen minderjarige en vader van eens per twee weken begeleid contact op een neutrale plek.

Omvang geschil

Grootouders verzoeken een omgangsregeling tussen hen en minderjarige van één dagdeel per maand, na drie maanden één dag, daarna één weekend per maand, en één dag tijdens vakanties.

Moeder verzoekt niet-ontvankelijkverklaring, dan wel afwijzing van het verzoek.

Bij bestreden beschikking van 30 januari 2024 is het verzoek van grootouders afgewezen.

Grootouders zijn in hoger beroep gekomen en verzoeken een omgangsregeling tussen hen en minderjarige van één dagdeel per maand, na drie maanden één dag, daarna meerdere dagen per maand en tijdens vakanties.

Moeder verzoekt niet-ontvankelijkverklaring dan wel afwijzing van het verzoek van grootouders.

Motivering beslissing

Wettelijk kader

Volgens artikel 1:377a lid 1 BW heeft een kind omgangsrecht met personen die een nauwe persoonlijke betrekking met hem hebben. De rechter kan dit recht op omgang slechts ontzeggen indien dit niet in het belang is van het kind.

Ontvankelijkheid

Grootouders zijn ontvankelijk omdat er nauwe persoonlijke betrekkingen bestaan in zin van genoemd wetsartikel, oftewel 'family life' ex artikel 8 lid 1 EVRM tussen hen en minderjarige. Het hof oordeelt dat uit de aard en omstandigheden, waaronder een door moeder overgelegde tijdslijn met frequentie van contacten tussen grootouders met minderjarige, kan worden afgeleid dat grootouders meer dan gebruikelijk contact hadden met minderjarige. Zij zorgden tot juli 2021 twee dagen per week voor minderjarige en speelden dus een belangrijke rol.

Inhoudelijke beoordeling

De rechtbank heeft de omgangsregeling afgewezen, omdat dit niet in belang van minderjarige is. Er bestaan al lang spanningen tussen volwassenen en er is geen zicht op verbetering. Vader heeft onrust en moeder ervaart onrust door het dwingende gedrag van grootouders. Omgang tussen grootouders en minderjarige is daarom onmogelijk. Normalisering van het contact tussen moeder en grootouders en een goede omgangsregeling tussen vader en minderjarige zijn eerst belangrijk.

De raadsvertegenwoordiger begrijpt het verdriet van grootouders en hun wens om contact. Echter, juridisch verzoeken om contactherstel legt druk op moeder en minderjarige en is niet in het belang van minderjarige, zeker gezien onzekere contact met vader. Misschien komt in de toekomst ruimte voor contactherstel onder begeleiding van hulpverleners.

Het hof onderschrijft het oordeel van de rechtbank en het advies van de raad. Er zijn spanningen tussen grootouders en moeder waardoor omgang tussen grootouders en minderjarige met belangen van minderjarige strijdt. Er is onzekerheid over contact met vader en minderjarige. Daarover moet eerst duidelijkheid komen voordat onderzocht wordt of moeder en minderjarige begeleid contactherstel met grootouders willen. Prioriteit ligt bij rust in opvoedsituatie minderjarige.

Beslissing

Het hof bekrachtigt de bestreden beschikking.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 10-09-2024

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2024:5723

Zaaknummer: 200.339.430

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Procespositie. In eerste aanleg is ten onrechte de bewindvoerder van de moeder niet betrokken in de kinderalimentatiezaak. Die fout wordt in hoger beroep hersteld. Daarnaast is de vraag of partijen de goede procesorde hebben geschonden door het te laat indienen van stukken.

Feiten en omstandigheden

De vader en moeder hebben drie kinderen. Deze zijn door de vader erkend en de ouders hebben het gezamenlijk gezag. De kinderen wonen bij hun moeder. De goederen van de moeder staan onder bewind. In eerste aanleg is bepaald dat de vader kinderalimentatie aan de moeder moet betalen ten behoeve van de verzorging en opvoeding van de kinderen. De vader komt tegen deze beslissing in hoger beroep. Hij wil geen kinderalimentatie betalen dan wel een lager bedrag betalen. De moeder voert verweer.

Beoordeling

Het hof gaat in op de procespositie van de moeder in deze zaak, nu de moeder op basis van artikel 1:441 BW in een kinderalimentatiezaak vertegenwoordigd wordt door haar bewindvoerder. De zaak heeft immers betrekking op de goederen die onder bewind staan. Volgens het hof had de bewindvoerder in eerste aanleg het verzoek moeten indienen op basis van hetgeen de Hoge Raad heeft overwogen in zijn prejudiciële beslissing van 7 maart 2014 (ECLI:NL:HR:2014:525). Het gaat erom dat de bewindvoerder in de procedure wordt betrokken en de kans krijgt zich inhoudelijk te bemoeien met de zaken die het bewind aangaan. Dat is niet gebeurd.

Het hoger beroep is er mede om fouten in eerste aanleg te herstellen en de bewindvoerder is alsnog betrokken in dit geschil. Zij heeft aangegeven dat zij instemt met de procedure en heeft een volmacht gegeven aan de advocaat van de moeder om procedures aanhangig te maken en deze tot in de hoogste instantie door te zetten.

Dan speelt er nog een kwestie met betrekking tot het te laat indienen van nieuwe stukken. Van beide partijen zijn er buiten de tien kalenderdagentermijn uit het procesreglement nieuwe stukken binnengekomen. De stukken die ingediend zijn door de advocaat van de vader

worden wegens strijd met de goede procesorde buiten beschouwing gelaten door het hof. De stukken zijn zonder toelichting ingestuurd en bleken ter zitting te dienen als onderbouwing van een nieuw standpunt. Het hof en ook de moeder hebben zich op dit nieuwe standpunt en op de onderliggende stukken niet naar behoren kunnen voorbereiden. De advocaat van de vader heeft ook een korte productie te laat ingebracht en die neemt het hof wel mee. Zeker nu de moeder tegen inbreng van dit stuk geen bezwaar heeft gemaakt. De stukken die te laat door de advocaat van de moeder zijn ingebracht worden door het hof wel meegenomen. Het zijn korte en eenvoudig te doorgronden stukken die dienen ter onderbouwing van eerder ingenomen standpunten. Er is geen schending van de goede procesorde op dat vlak.

Het hof komt dan toe tot een inhoudelijke beoordeling ten aanzien van de kinderalimentatie. Het hof is van oordeel dat de vader niet, althans onvoldoende, heeft onderbouwd dat hij geen draagkracht heeft om de door de moeder verzochte kinderalimentatie te betalen. Het hof zal daarom de bestreden beschikking bekrachtigen voor zover het de kinderalimentatie betreft.

Conclusie

Het hof bekrachtigt de bestreden beschikking.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 15-05-2024

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2024:842

Zaaknummer: 200.335.404/01

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

De in België uitgesproken meerderjarigenbeschermingsmaatregel wordt op basis van IPR-regels (Haags Volwassenbeschermingsverdrag) erkend en omgezet naar een bewind en mentorschap. Ook worden de ouders ontslagen in hun rol als wettelijk vertegenwoordigers en wordt er een nieuwe bewindvoerder en mentor benoemd.

Feiten en omstandigheden

De vrouw heeft een lichamelijke en verstandelijke beperking. Zij heeft de Belgische nationaliteit. Zij is naar Belgisch recht onder bewind gesteld en haar ouders zijn haar bewindvoerders. De instelling waar de vrouw verblijft is in deze procedure de verzoeker. Verzocht wordt om:

de Belgische onderbewindstelling te erkennen en gelijk te stellen aan de Nederlandse maatregel ondercuratelestelling;
ten behoeve van de vrouw bewind en mentorschap in te stellen;
de ouders als curatoren te ontslaan;
de door de instelling voorgestelde persoon te benoemen als bewindvoerder en mentor.

Dit alles is volgens verzoeker nodig vanwege een verstoorde verhouding tussen de vrouw en haar ouders. Verzoeker wil ouders niet diskwalificeren, maar wel meer ruimte creëren voor een normale ouder-kind relatie door hen te ontslaan als curatoren. De ouders van de vrouw hebben verweer gevoerd en zijn het niet eens met het verzoek van de instelling.

Beoordeling

Met betrekking tot de kwesties van internationaal privaatrecht overweegt de kantonrechter als volgt: op deze zaak is volgens vaste jurisprudentie het Haags Volwassenbeschermingsverdrag van toepassing (hierna: HVV). Allereerst wordt vastgesteld dat het in België uitgesproken bewind in Nederland erkend moet worden op basis van artikel 22 HVV. Er is geen sprake van

een grond om erkenning van dit bewind te weigeren. Omdat de vrouw in Nederland woont, is volgens artikel 14 HVV Nederlands recht van toepassing op de situatie.

Het bewind van de vrouw zag in België op zowel vermogensrechtelijke als niet-vermogensrechtelijke handelingen. Om die reden vindt de kantonrechter dat het bewind het meest lijkt op de Nederlandse ondercuratelestelling. De kantonrechter vat het verzoek van verzoeker daarom op als de vraag om omzetting van de ondercuratelestelling naar een bewind plus mentorschap. Dit wijst de kantonrechter toe, nu de belangen van de vrouw met minder verstreckende maatregelen dan de ondercuratelestelling gediend kunnen worden.

Ook worden de ouders door de kantonrechter ontslagen als curatoren en wordt er een nieuwe bewindvoerder en mentor benoemd. Het handelen van de ouders in hun rol als curatoren houdt onvoldoende rekening met waar de vrouw gelet op haar beperkingen toe in staat is en brengt haar zorg in het gedrang. Daar komt bij dat de relatie tussen de ouders en verzoeker ook niet goed is geworden. Mediation is niet geslaagd en ouders willen het zorgplan niet bespreken. Dat belemmert de zorg aan de vrouw en dat is niet in haar belang. De kantonrechter deelt de visie van verzoeker dat het ontslag niet bedoeld is als diskwalificatie, maar het hopelijk ruimte biedt voor contactherstel en het kunnen zijn van 'gewone' ouders voor de vrouw.

Tot slot stelt de kantonrechter nog de beloning voor aanvangswerkzaamheden vast, wordt de jaarbeloning vastgesteld en wordt bepaald wanneer de mentor verslag moet doen van de werkzaamheden.

Conclusie

De kantonrechter:

erkent de beschikking van de Belgische rechtbank inzake het bewind over de vrouw en stelt deze maatregel gelijk aan de Nederlandse ondercuratelestelling;
zet die ondercuratelestelling om in een bewind plus mentorschap;
ontslaat de ouders als curatoren;
en benoemt als bewindvoerder en mentor de daartoe door verzoeker voorgestelde persoon.

Instantie: Rechtbank Oost-Brabant

Datum uitspraak: 27-10-2023

ECLI: ECLI:NL:RBOBR:2023:6566

Zaaknummer: 10713121 TE VERZ 23-1389

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

De gecertificeerde instelling (GI) verzoekt op grond van artikel 1:336a BW om toestemming tot wijziging van het verblijf van de minderjarige van het huidige pleeggezin, waar huiselijk geweld was, naar een ander pleeggezin. De kinderrechter benoemt een bijzondere curator om dit verzoek te beoordelen.

Feiten en omstandigheden

De minderjarige, geboren in 2017, is in 2021 (met spoed) uit huis geplaatst in een (crisis)pleeggezin. Daarna is hij overgeplaatst naar het huidige perspectiefbiedende pleeggezin. De rechtbank heeft het ouderlijk gezag van de moeder beëindigd en de GI benoemd tot voogdes. De GI verzoekt om toestemming tot wijziging van het verblijf van de minderjarige naar een ander pleeggezin.

Het standpunt van de GI

De minderjarige verblijft tweeënhalf jaar in het pleeggezin en er is sprake van een beginnende hechting aan zijn pleegouders. De pleegouders zijn erg betrokken bij hem.

Voorop staat dat de minderjarige een kwetsbare jongen is. Hij is in een onveilige, spanningsvolle, niet stabiele en verwaarlozende opvoedingsomgeving opgegroeid, waarin hij getuige is geweest van fysiek en verbaal geweld tussen zijn ouders. Bij hem is er sprake van vroegkinderlijke chronische traumatisering. Naast de symptomen van PTSS laat hij ook verstoringen zien in zijn zelfregulering. Hij ontvangt behandeling gericht op complex trauma.

Op 4 mei 2024 is de minderjarige (opnieuw) geconfronteerd met huiselijk geweld, ditmaal in het huidige pleeggezin. De veiligheidsafspraken (contactverbod) die nadien met de pleegouders zijn gemaakt worden al binnen een week niet meer door hen nagekomen. Er is geen intrinsieke motivatie bij de pleegouders om tot verandering te komen. Zij blijven de zorgen ontkennen. Hierbij komt dat er meer zorgen over het pleeggezin naar voren zijn gekomen die de pleegouders niet met de GI hebben gedeeld. De GI verneemt van een melding van seksueel grensoverschrijdend gedrag van de pleegouders richting een van de

pleegdochters. Deze melding is door jeugdzorg onderzocht. De beschuldigingen konden niet worden bewezen. Ook is duidelijk geworden dat de pleegvader tien jaar eerder opgenomen is geweest in een kliniek vanwege een alcoholverslaving en dat bij hem sprake is van trauma. Ook blijkt dat er sprake is van relatieproblemen, waarvoor de pleegouders bij een relatietherapeut zijn geweest. Die therapie is niet van de grond gekomen.

Deze risicofactoren worden door de pleegouders onvoldoende erkend. Daarbij moet het huidige gedrag van de minderjarige in het licht van zijn traumaproblematiek worden gezien. De therapeut ziet bij de minderjarige dat er meer rust is gekomen sinds er geen omgang meer is met de pleegvader. Ook constateert de therapeut dat hij onbewust nog laat zien dat hij bang is geweest. Hij laat bovendien zien dat hij loyaal is aan zijn pleegvader.

Vraag is ook in hoeverre de pleegzorgbegeleiding onder deze omstandigheden voortgezet kan worden, omdat de screening nog niet is afgerond en negatief zou kunnen uitvallen.

Gelet op deze omstandigheden is het in het (ontwikkelings)belang van de minderjarige om overgeplaatst te worden naar een pleeggezin waar hem wel een veilige en traumasensitieve opvoedsituatie geboden kan worden. De GI is er geen voorstander van om in deze situatie een bijzondere curator aan te stellen, omdat daarmee onnodig tijd verloren gaat.

Het standpunt van de pleegouders

De pleegouders achten het verzoek niet in het belang van de minderjarige. Door de GI wordt niet deugdelijk onderbouwd waarom overplaatsing van de minderjarige noodzakelijk zou zijn. Zij baseert haar standpunt op de aanname dat het niet zou zijn gelukt om passende hulp in te zetten omdat de pleegouders de problemen zouden ontkennen. De GI maakt ook niet duidelijk op welke wijze de ontwikkeling van de minderjarige wordt bedreigd en welke hulp hij nodig heeft die niet door de pleegouders geboden wordt. De minderjarige ontwikkelde en ontwikkelt zich positief. De begeleide bezoeken tussen de pleegouders en de minderjarige zijn steeds goed. De pleegouders hebben zich, behalve één keer, aan de veiligheidsafspraken gehouden. Zij zijn, mede in het belang van hun zorg en liefde voor de minderjarige, weer nader tot elkaar gekomen. De pleegvader heeft ingezien dat hij aan zichzelf moet werken en heeft zich aangemeld voor behandeling. De pleegouders betwisten dat zich op 4 mei 2024 ernstig huiselijk geweld heeft voorgedaan. De pleegvader vindt dat hij ten onrechte wordt afgeschilderd als een man met problemen (alcohol en agressie). Bovendien benadrukken de pleegouders dat de melding wegens grensoverschrijdend gedrag nooit is gedaan bij de politie. Zij zijn vrijwillig gestart met een behandeltraject.

Overplaatsing is voor de minderjarige zeer ingrijpend. Hij is aan de pleegouders gehecht en kent al een belast verleden. Bij overplaatsing zal hij weer in een nieuwe opvoedingssituatie

terechtkomen.

Daarbij is het de pleegouders niet duidelijk wat de GI precies voor ogen heeft met de overplaatsing. De GI heeft de pleegouders niet eens een mogelijkheid geboden om in te kunnen stemmen met wijziging van het verblijf van de minderjarige.

De conclusies in de evaluatie, dat het vertrek van de pleegvader de minderjarige rustiger heeft gemaakt in zijn gedrag ten opzichte van de therapeut, is onvoldoende onderbouwd en suggestief.

De pleegouders zijn primair van mening dat het verzoek moet worden afgewezen. De minderjarige heeft duidelijkheid en rust nodig, hetgeen de pleegouders hem ruim voldoende kunnen bieden.

Mocht de kinderrechter zich onvoldoende geïnformeerd achten om een beslissing te kunnen nemen, dan verzoeken de pleegouders subsidiair een bijzondere curator te benoemen.

Het standpunt van de Raad voor de Kinderbescherming (de raad)

De pleegouders zien nog niet in welke impact het gebeurde heeft gehad op de minderjarige. Dat zo zijnde ondersteunt de raad het verzoek van de GI. Aan de minderjarige moet snel duidelijkheid worden gegeven. Dit neemt niet weg dat het voorstelbaar is dat de kinderrechter een bijzondere curator zal benoemen om meer weloverwogen een beslissing te kunnen nemen.

Beoordeling en motivering

De kinderrechter beoordeelt het verzoek aan de hand van artikel 1:336a BW.

De minderjarige wordt gedurende ten minste één jaar door de pleegouders opgevoed en verzorgd.

Ingevolge artikel 807 Rv staat tegen een beschikking ingevolge artikel 1:336a BW geen andere voorziening open dan cassatie in het belang der wet.

De minderjarige woont al zo'n tweeënhalp jaar bij de pleegouders en heeft met hen een band opgebouwd. Zij spelen geruime tijd een belangrijke rol in zijn leven, niet alleen omdat zij hem verzorgen en opvoeden, maar ook omdat hij aan hen is gehecht en zij voor hem vertrouwd voelen.

Van pleegouders moet te allen tijde worden verwacht dat zij kinderen een stabiele en veilige basis kunnen garanderen. Dit geldt te meer bij de minderjarige die al veel heeft meegemaakt,

waaronder huiselijk geweld en wisselingen van verblijf. Hem moet daarom een stabiele opvoedomgeving kunnen worden gegarandeerd met pleegouders die in staat zijn om traumasensitief op te voeden. Voor hem is het bovendien van belang dat dit perspectiefbiedend gebeurt, omdat zijn ouders de zorg voor hem niet kunnen dragen.

Sinds 4 mei 2024 zijn er zorgen die maken dat de pleegouders niet in staat zijn om voornoemde basisvoorwaarden te garanderen. Zo is gebleken dat de minderjarige op 4 mei 2024 getuige is geweest van huiselijk geweld. De pleegouders hebben een andere lezing van de gebeurtenissen, maar die vindt vooralsnog enkel steun in de eigen beleving. Voldoende vast staat dat de pleegouders toen de fysieke en emotionele veiligheid van de minderjarige op het spel hebben gezet. Ook op het niet nakomen van de veiligheidsafspraken hebben de pleegouders een andere kijk. Buiten hetgeen zich concreet heeft afgespeeld op 4 mei zijn er volgens de GI breder gedragen zorgen vanwege een melding van seksueel grensoverschrijdend gedrag van de pleegouders richting een van de pleegdochters. Hoewel door jeugdzorg geen aanknopingspunten zijn gevonden voor deze beschuldiging en er ook geen aangifte is gedaan, begrijpt de kinderrechter dat de GI – ook in het licht van de impact van wat er op 4 mei is gebeurd – extra voorzichtigheid betracht.

Een wezenlijk aspect bij het ondervangen van de zorgen over het pleeggezin is dat de pleegouders zich de ernst aantrekken en de impact hiervan op het veilig opgroeien van de minderjarige. Inmiddels hebben de pleegouder hulp geaccepteerd. De pleegvader stelt in behandeling te zijn. Beide pleegouders brengen echter ook naar voren zich niet te herkennen in de duiding door professionals dat sprake is (geweest) van huiselijk geweld. De pleegvader heeft in zijn optiek ook geen alcoholprobleem. Hij wil wel alles doen wat nodig is om weer samen voor de minderjarige te zorgen. De pleegouders willen verder met elkaar en geven aan bereid te zijn alle hulp te accepteren die daarbij noodzakelijk wordt geacht. Deze bereidheid leidt geen twijfel. Het is echter (nog) niet duidelijk of de pleegouders ook ontvankelijk zijn voor deze hulp. Daarnaast zijn er zorgen dat zij, voor wie hun toekomst als pleegouder op het spel staat, onvoldoende transparant en eerlijk kunnen zijn. Hun opstelling heeft er (mede) toe geleid dat bij de GI sprake is van een vertrouwensbreuk en het niet is gekomen tot afbouw van de veiligheidsafspraken. Momenteel is onduidelijk of onder de huidige omstandigheden de pleegzorgbegeleiding, en aanverwante screening, kan en zal worden voortgezet.

De vraag die de kinderrechter in het licht van het voorgaande moet beantwoorden is of zij met voldoende zekerheid kan bepalen dat het in het belang van de minderjarige noodzakelijk is dat hij wordt overgeplaatst. Als uitgangspunt staat zijn belang voorop. Het is een ingrijpende beslissing, die gaat over de toekomst van de minderjarige. Dit klemmt te meer nu een beslissing in een geval als dit een eindbeslissing is die onherroepelijk is.

De kinderrechter onderschrijft de zorgen van de GI of en in hoeverre de pleegouders in staat (zullen) zijn om te profiteren van de hulpverlening, of zij daarmee de veiligheidsrisico's kunnen doorbreken en of met voldoende zekerheid kan worden vastgesteld dat zij de minderjarige een (blijvende) veilige en stabiele opvoedomgeving kunnen bieden. In combinatie met de zorg en opvoeding van de minderjarige wordt momenteel veel van de pleegouders verwacht. Herstel naar de status quo, dat wil zeggen verblijf van de minderjarige bij beide pleegouders, desnoods onder aanvullende voorwaarden, acht de kinderrechter op dit moment niet in het belang van de minderjarige. Gelet op de huidige omstandigheden, zal de kinderrechter het verzoek daarom nu niet afwijzen.

Tijdens de mondelinge behandeling is door de GI voorgesteld om de minderjarige tijdelijk over te plaatsen om vanuit die situatie de balans op te maken. De pleegouders staan niet achter tijdelijke overplaatsing, zodat ook voor die tijdelijke periode vervangende toestemming nodig zal zijn. De kinderrechter acht echter onvoldoende zeker of tijdelijke overplaatsing, ook gezien de voorgeschiedenis van de minderjarige en de band met zijn pleegouders, althans pleegmoeder, in zijn belang is. De GI heeft ook niet kunnen schetsen hoe een tijdelijke overplaatsing voor de minderjarige eruit zal zien.

Het belang van de minderjarige is gelegen in duidelijkheid en die kan ook niet langer dan nodig op zich laten wachten. Echter, de kinderrechter acht zich onvoldoende voorgelicht om een beslissing te kunnen nemen, mede in het licht van de mogelijke ingrijpende (onomkeerbare) gevolgen hiervan voor de minderjarige en de pleegouders. Gelet op alle belangen en de afweging die plaats moet vinden acht de kinderrechter het van belang om de behandeling van het verzoek aan te houden. Nu er geen acute veiligheidsrisico's zijn die aan een aanhouding in de weg staan, zal de kinderrechter het verzoek aanhouden, voor een zo kort mogelijke duur en onder handhaving van de huidige veiligheidsafspraken in het vertrouwen dat de pleegouders zich daaraan zullen houden.

De kinderrechter ziet in het voorgaande aanleiding om het (subsidiaire) verzoek van de pleegouders tot benoeming van een bijzondere curator toe te wijzen. Gelet op de uiteenlopende standpunten van de GI en de pleegouders doet zich een belangenstrijd in de zin van artikel 1:250 BW voor met betrekking tot de minderjarige. Gelet op de complexiteit van de situatie acht de kinderrechter het van belang dat de belangen van de minderjarige worden behartigd door een onafhankelijke deskundige, die op gepaste wijze zijn stem naar voren kan brengen in de procedure. De kinderrechter acht het in het belang van de minderjarige dat de bijzondere curator antwoord geeft op de door de kinderrechter geformuleerde vragen. Zij geeft nadere instructies over het onderzoek door de bijzondere curator en aan alle betrokken partijen over hun verplichtingen in het kader van dat onderzoek. Ook bepaalt de kinderrechter hoe het verdere verloop van deze procedure zal zijn.

Conclusie

De kinderrechter benoemt een bijzondere curator over de minderjarige en verzoekt haar aan de rechtbank schriftelijk verslag te doen van haar bevindingen en daarbij een standpunt over het verzoek in te nemen. De kinderrechter houdt de zaak pro forma aan en behoudt zich iedere verdere beslissing voor.

Instantie: Rechtbank Zeeland-West-Brabant

Datum uitspraak: 06-09-2024

ECLI: ECLI:NL:RBZWB:2024:6234

Zaaknummer: C/02/424033 / JE RK 24-1203

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Vader wil niet meewerken aan wijziging achternaam kind in dubbele naam. Grondslag voor verzoek moeder ontbreekt. Niet-ontvankelijk.

Feiten en procesverloop

Het kind is geboren voordat de man en de vrouw een geregistreerd partnerschap zijn aangegaan. Het partnerschap is intussen ontbonden. De man heeft het kind voor zijn geboorte erkend. Partijen kozen voor het kind de geslachtsnaam van de vader. Hoofdverblijfplaats van het kind is bij de moeder. Sinds de ontbinding van het partnerschap draagt de vrouw niet meer de naam van de man.

Overwegingen en beoordeling

Op 1 januari 2024 trad de Wet introductie gecombineerde geslachtsnaam (WIGG) in werking. Daarmee biedt artikel 1:5 BW ouders de extra mogelijkheid om te kiezen voor een gecombineerde geslachtsnaam. Deze mogelijkheid geldt tijdelijk – van 1 januari 2024 tot 1 januari 2025 – ook voor ouders van een kind dat op of na 1 januari 2016 is geboren (artikel IIIB lid 1 WIGG, ook wel overgangsregeling). Voorwaarde hiervoor is dat de ouders gezamenlijk verklaren dat hun kind een gecombineerde geslachtsnaam krijgt.

De vader wil niet meewerken omdat hij het niet in het belang van het kind acht. Hij wil de keuze aan het kind zelf laten als hij twaalf jaar wordt. De vader heeft het gevoel dat, gelet op de verstoorde verstandhouding tussen de ouders, de moeder van alles bedenkt om onenigheid over te krijgen. Hij acht dat niet in het belang van het kind.

De rechtbank overweegt dat artikel 1:253a BW geen grondslag biedt voor het verzoek. Een gecombineerde geslachtsnaam is gekoppeld aan het zijn van juridisch ouder. Het betreft geen geschil over het ouderlijk gezag en valt daarom buiten de reikwijdte van genoemd artikel.

Op grond van artikel 25 Rv buigt de rechtbank zich ambtshalve over de vraag of het verzoek op een andere rechtsgrond kan steunen. Wijziging van de achternaam wordt geregeld in artikel 1:7 BW, dat geen rechtsingang bij de rechter biedt. Een ouder kan op grond van artikel 1:253a BW wel de rechter om vervangende toestemming vragen voor een aanvraag tot

geslachtsnaamswijziging op grond van artikel 1:7 BW, maar de rechter is niet bevoegd om een beslissing te nemen over de achternaam zelf.

De rechter verwerpt de stelling van de moeder dat het overgangsrecht of de vangnetbepaling discriminerend zou zijn. Artikel 7 lid 1 IVRK en artikel 24 lid 2 IVBPR schrijven voor dat ouders het recht hebben de naam van hun kind te kiezen. De moeder heeft gezamenlijk met de vader gekozen voor zijn achternaam. Als de ouders niet hadden gekozen had de vangnetnorm ervoor gezorgd dat het kind de geslachtsnaam van de moeder had gekregen. Op grond van artikel 1:9 BW mag de moeder desgewenst de achternaam van de man blijven voeren. Het EHRM heeft bepaald dat de Nederlandse vangnetnorm niet in strijd is met artikel 8 EVRM (EHRM 27 april 2000, ECLI:CE:ECHR:2000:0427DECoo4297398 (*Bijleveld/Nederland*)). De Hoge Raad heeft geoordeeld dat de beslissing welk systeem dient te gelden als vangnetnorm door de wetgever moet worden genomen (ECLI:NL:HR:1988:ADo347 en ECLI:NL:HR:2006:AU9239). Van strijd met het belang van het kind is de rechtbank niet gebleken. Internationale verdragen bieden geen grondslag voor ontvankelijkheid.

Voor zover de moeder stelt dat het onredelijk en oneerlijk is dat er geen rechtsingang bestaat, wijst de rechter erop dat de wetgever daar bewust van heeft afgezien.

De rechter merkt nog wel op dat de stelling van de vader dat het kind vanaf zijn twaalfde jaar zelf kan kiezen niet zo ongenueanceerd is als de vader stelt. De overgangsregeling van de WIGG geldt tot 1 januari 2025. Daarna kan een naamswijziging worden verzocht op grond van artikel 1:7 BW. Die procedure kent uitgebreide vereisten en brengt aanzienlijke kosten mee. De uitkomst laat zich niet voorspellen.

Conclusie

De rechtbank verklaart de moeder niet-ontvankelijk in haar verzoek.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 16-08-2024

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2024:8462

Zaaknummer: C/15/351800 / FA RK 24-2088

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Verzoek van ouder bij wie kinderen hoofdverblijf hebben om zorgregeling andere ouder uit te breiden. Deels toegewezen, deels verwijzing naar Uniform HulpAanbod.

Feiten en procesverloop

De vrouw en de man zijn gescheiden. De vrouw verzoekt wijziging van de echtscheidingsbeschikking en het daarin opgenomen ouderschapsplan met zorgregeling in die zin dat de twee minderjarige kinderen vaker bij de man zullen verblijven. Zij kan het niet meer aan door de extra zorg die minderjarige 1 vanwege haar autisme nodig heeft. De vrouw is met de kinderen naar haar ouders verhuisd, zodat de ouders kunnen helpen als de vrouw werkt. De vrouw zit sinds enige tijd overspannen thuis.

Overwegingen en beoordeling

Een zorgregeling kan op grond van artikel 1:253a BW in verbinding met artikel 1:377e BW worden gewijzigd, wanneer de omstandigheden zijn veranderd. Gezien de verslechtering van de gezondheidssituatie van de vrouw acht de rechtbank een beoordeling van het verzoek gerechtvaardigd.

De rechtbank wijst het verzoek toe om minderjarige 1 in de zomervakantie een extra week bij haar vader te laten verblijven. Het past bij de intentie van het zorgplan om te streven naar een gelijkwaardige verdeling van de vakantiedagen. Het biedt ook de vrouw en minderjarige 2 tijd om samen door te brengen. Het is voorts niet tegen het belang van minderjarige 1.

De rechtbank wijst de overige onderdelen van het verzoek af, omdat de gezondheidssituatie van de man ook niet stabiel is. De vrouw is op eigen initiatief verhuisd, waardoor de overeengekomen regeling niet meer toereikend was. Bovendien is het mogelijk om gespecialiseerde gezinshulp voor minderjarige 1 in te zetten in de weekenden. Een vaste opvang door derden voor bepaalde weekenden brengt rust en stabiliteit voor de minderjarigen. Met name dat is in hun belang.

De rechtbank bepaalt voorts dat partijen deelnemen aan een hulpverleningstraject

omgangsbegeleiding. Daartoe zijn partijen bereid.

Conclusie

De rechtbank wijzigt de zorgregeling deels, wijst het verzoek voor het overige af, en verwijst partijen naar omgangsbegeleiding.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 10-09-2024

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2024:8814

Zaaknummer: C/10/673766 / FA RK 24-1168

Wetsartikelen: